

برگرفته نوشته‌های من از سوره نثر، نام و غیره که در کتابید ترا دیدم یا با لگانی آتای اسماعیل صنیاء در همدان
از نظر من از اعتبار ساقط است و بناید مورد استفاده‌ی (رویا دیگری) قرار گیرد.

آقای اسماعیل صنیاء سال ۱۳۰۴ شمسی مرا در کالمینو تر خود چاپ می‌کرد و من با پرداختن که لازم بود و
تسکین چاپ در کتابه هم از همکاران صمیمانه‌ی و قادر دانی می‌گویم.

سال ۱۳۱۳ دوران اشعار من به همان ترتیب تهیه شد و وقتی که مه‌اید نوار (دیک) شوهر را به من دید تا سر بیاورد، ناگهان امتناع کرد و این سبب چاپ مجدد نشود شد و باز خوانی
من که در نوار بود. دیک را آقای صنیاء تا کنون نزد خود نگه داشته است که در چاپ سنگینی
و گرافتی است!

بنا بر این متن شناخته ناگزیرم تا بگویم که آتای اسماعیل صنیاء اجازه ندارد هیچ‌یک از
سوره‌های من و تمامی دوران اشعارم را در چاپی چاپ کند یا به دیگری بپسندد.

اسماعیل
صنیاء

لندن ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۶